

BỐN PHẬN BÁC ÁI CỨU GIÚP CÁC ĐẰNG LINH HỒN

Câu chuyện xảy ra tại thành León bên nước Tây-Ban-Nha. Vua Sanchez vừa dẹp xong một cuộc nổi loạn và dĩ nhiên là các loạn quân bị trừng phạt. Thế nhưng, viên chỉ huy loạn quân là tên tướng đầy mưu thâm chước độc. Thấy mình thất trận, ông ta dùng quỷ thuật. Ông dọn một trái cây tẩm thuốc độc, rồi chạy đến sắp mình trước nhà vua. Ông vừa khấn khoản xin nhà vua tha thứ, vừa dâng quả độc mời vua dùng. Vua Sanchez cầm ăn và khi về đến thủ đô, nhà vua trút hơi thở cuối cùng.

Hoàng hậu khóc thương vua và cay đắng vì thấy nhà vua là nạn nhân của một cuộc bội phản, dễ như trò chơi con nít!!! Thế nhưng, trong tư cách là tín hữu Công Giáo, hoàng hậu tha thứ và chỉ biết cầu nguyện cho nhà vua.

Hoàng hậu cầu nguyện và xin mọi người cầu nguyện cho Linh Hồn vị vua quá cố. Thi hài nhà vua được mang về an táng nơi đan viện thành Castilla. Tại đây, vô số Thánh Lễ được dâng để cầu cho nhà vua. Hoàng hậu không muốn rời xa di hài phu quân, nên bà xin ở lại và trở thành nữ đan sĩ.

Ngày đêm hoàng hậu sốt sáng đọc kinh, cầu cho nhà vua. Đặc biệt vào thứ bảy, ngày dành riêng cho Đức Mẹ MARIA, hoàng hậu gia tăng gấp đôi lời kinh, cùng các việc chay tịnh và hãm mình, để xin THIÊN CHÚA sớm giải thoát Linh Hồn nhà vua khỏi chốn Luyện Hình, nếu quả thật nhà vua còn bị giam giữ.

Vào một ngày thứ bảy, hoàng hậu đang sốt sáng quì trước bàn thờ dâng kính Đức Mẹ MARIA để cầu nguyện thì nhà vua hiện về. Nhà vua mặc áo tang và bị quấn chặt hai vòng xích rục lửa. Nhà vua xin hoàng hậu tiếp tục cầu nguyện cho mình và nói:

- Ôi, phải chi em nhìn thấy hết mọi thứ cực hình anh phải chịu, hẳn em sẽ gia tăng gấp đôi lời kinh cùng mọi việc lành phước đức em làm, với ý chỉ cầu cho anh. Hãy cứu giúp anh, vì lửa luyện hình thiêu đốt anh khủng khiếp lắm!

Hoàng hậu gia tăng lời cầu nguyện cùng các việc đạo đức. Bà cũng xin các nữ tu trong cộng đoàn hiệp ý với bà, cầu nguyện trong vòng 40 ngày. Đồng thời, bà xin các Linh Mục dâng nhiều Thánh Lễ cầu cho nhà vua.

Sau 40 ngày, vua Sanchez lại xuất hiện. Nhà vua rục rờ hân hoan và mặc chiếc áo choàng quý mà hoàng hậu đã dâng tặng đan viện Thánh Stephano. Trước đó, chiếc áo choàng này bỗng dưng biến mất. Thì ra, THIÊN CHÚA dùng áo choàng như dấu chứng cho sự giải thoát của nhà vua. Nhà vua vui vẻ nói với hoàng hậu:

- Anh đây. Anh được tự do rồi và không còn phải chịu đau khổ nữa. Em hãy nhớ suy gẫm về các hình khổ ở đời sau, nhưng nhất là, hãy suy gẫm về vinh quang trên Trời, nơi anh đón chờ em và sẽ là người bảo trợ em suốt đời.

Hoàng hậu Guda sung sướng giơ hai tay ôm lấy nhà vua. Nhưng nhà vua vượt khỏi tầm tay hoàng hậu và chỉ để lại chiếc áo choàng. Hoàng hậu liền đem áo choàng trả lại cho đan viện Thánh Stephano. Chiếc áo choàng này được cẩn trọng lưu giữ tại đan viện.

Đan viện phụ cùng các đan sĩ đã làm chứng cho câu chuyện trên đây là hoàn toàn đúng sự thật, xảy ra vào năm 940.

... Câu chuyện thứ hai nhấn mạnh việc bác ái phải cứu giúp các Đẳng Linh Hồn. Một ngày, hai tu sĩ Đa-Minh - thầy Bertrand và thầy Benedicto - muốn biết việc lành nào đẹp lòng THIÊN CHÚA và có lợi ích hơn:

- Dâng các việc đạo đức để cầu cho các Đẳng Linh Hồn, hay tốt hơn là, để cầu cho tội nhân ăn năn trở lại?

Bàn thảo mãi, nhưng hai vị vẫn không đi đến một kết luận chung. Mỗi người một ý. Thầy Bertrand cho rằng điều cấp thiết chính là cầu cho những người tội lỗi ăn năn trở lại, vì họ có nguy cơ bị rơi xuống Hỏa Ngục. Trong khi thầy Benedicto lại cho rằng phải cầu nguyện cho các Đẳng Linh Hồn vì các vị thật bất lực, không thể làm một việc lành nào cho chính mình.

Để giúp thầy Bertrand hiểu rõ tầm quan trọng của việc bác ái cầu cho các Đẳng Linh Hồn, THIÊN CHÚA cho phép một Linh Hồn hiện về với thầy. Linh Hồn mang một gánh quá nặng, không thể vác được. Linh Hồn vừa rên rĩ vừa tiến lại gần thầy Bertrand và đặt lên vai thầy gánh nặng ấy. Tức khắc, thầy Bertrand hiểu rằng:

- Cần phải gia tăng lời cầu nguyện để xoa dịu nỗi đau đớn của các Đẳng Linh Hồn trong Lửa Luyện Ngục.

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chẳng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130).

(Jean-Marie Girardin, "Le Mois des Âmes du Purgatoire", Éditions du Parvis, 1999)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt